

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoP/12/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3618200784
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3618200784.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Janákovvej a sudcov Mgr. Zuzany Holúbkovej a Mgr. Ivana Kubínyiho, vo veci starostlivosti súdu o maloletého S. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom u otca, v konaní zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Partizánskom, dieťa rodičov V. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom O., Z. XXX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Danica Birošová, s.r.o., so sídlom Trenčín, Piaristická 46, IČO: 36 837 857 a S. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom V., Z. XXXX/XX, zastúpenej JUDr. Alenou Pečenkárovou, advokátkou, so sídlom Pažiť 188, o návrhu otca na úpravu výkonu rodičovských práv k maloletému, na odvolanie matky proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 5. septembra 2018, č.k. 2P/43/2018-100, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku II. m e n í tak, že striedavá osobná starostlivosť rodičov o dieťa sa bude realizovať tak, že maloletý S. bude v každý kalendárny týždeň v čase od nedele od 17:00 hod. do nasledujúceho štvrtka do 17:00 hod. v osobnej starostlivosti matky a následne od štvrtka od 17:00 hod. do nedele do 17:00 hod. v osobnej starostlivosti otca dieťaťa. Preberanie striedavej osobnej starostlivosti druhého rodiča bude realizované v mieste bydliska toho rodiča, ktorý má maloleté dieťa práve v striedavej osobnej starostlivosti a bude ho realizovať druhý rodič, ktorý bude mať maloleté dieťa v ďalšom období v striedavej osobnej starostlivosti. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku VI. z r u š u j e .

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom výrokom I. súd s účinnosťou od vykonateľnosti rozsudku zveril maloletého S. do striedavej osobnej starostlivosti rodičov. Výrokom II. určil, že striedavá osobná starostlivosť rodičov o dieťa sa bude realizovať tak, že s účinnosťou od vykonateľnosti výroku o striedavej osobnej starostlivosti bude v každý kalendárny týždeň v čase od nedele od 17:00 hod. do nasledujúceho štvrtka do 17:00 hod. maloletý v osobnej starostlivosti otca dieťaťa a následne od štvrtka od 17:00 hod. do nedele do 17:00 hod. v osobnej starostlivosti matky dieťaťa s tým, že preberanie striedavej osobnej starostlivosti druhého rodiča bude realizované v mieste bydliska toho rodiča, ktorý má maloleté dieťa práve v striedavej osobnej starostlivosti a bude ho realizovať druhý rodič, ktorý bude mať maloleté dieťa v ďalšom období v striedavej osobnej starostlivosti. Výrokom III. zaviazal rodiča, ktorý dieťa odovzdáva povinnosťou dieťa na odovzdanie a stretnutie s druhým rodičom riadne pripraviť. Výrokom IV. rozhodol, že obaja rodičia budú maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok. Výrokom V. výživné rodičov počas trvania striedania osobnej starostlivosti neurčil. Výrokom VI. rozhodol, že maloleté dieťa bude mať trvalý pobyt na adrese miesta bydliska otca dieťaťa. Výrokom VII. rozhodol, že prídavky a iné štátne dávky na maloleté dieťa je oprávnená žiadať matka dieťaťa. Výrokom VIII. rozhodol, že daňový bonus na maloleté dieťa je oprávnený žiadať otec dieťaťa. Výrokom IX. nariadil výchovné opatrenie - dohľad nad výchovou maloletého S..

2. V rozhodnutí konštatoval, že otec maloletého sa podaným návrhom domáhal zverenia maloletého do jeho osobnej starostlivosti o úpravy styku matky so synom v každý nepárny týždeň od piatka do nedele. Na súdnom pojednávaní po vykonanom dokazovaní otec navrhol širokú úpravu styku matky s otcom, výživné nenavrhol určiť. Návrh otec odôvodnil tým, že po narodení syna sa u matky začali prejavovať psychické problémy, bola pacientom psychiatrickej ambulancie ešte pred počatím. Súčasťou psychických problémov boli zmeny nálad, výbušnosť, agresivita, vyhrážky, verbálne útoky, výpadky pamäte, čo sa prejavovalo aj tým, že matka zabúdala, kedy bolo maloletému podávané jedlo. Pravidelne neužívala lieky, klamala o tom. Dňa 02.05.2018 matka opustila spoločnú domácnosť a odišla do V. k matke, potom komunikovala len cez SMS správy. Dňa 03.05.2018 po dohode s matkou a starou matkou zo strany matky otec dieťa prevzal a odvtedy sa oňho stará, kým sa matka bude liečiť. Má vytvorené podmienky na výchovu dieťaťa, s výchovou mu môže pomôcť jeho matka. Matka maloletého trvala na zverení syna do jej osobnej starostlivosti s rozšírenou úpravou styku otca so synom a určením vyživovacej povinnosti otca k dieťaťu vo výške 70,- eur mesačne. Kolízny opatrovník sa priklonil k návrhu matky, návrh odôvodnil tým, že matka sa o dieťa vie postarať. Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, svedkov X. P. a Q.. Q. S., vyžiadal si lekárske správy od ošetrojúceho lekára matky Q.. Q. S. a Q. P. Q. a uviedol, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že tak matka, ako aj otec vo svojej schopnosti osobne a najmä samostatne bez pomoci tretích osôb sa o dieťa starať a vychovávať ho sa nijako zásadne nelíšia. Podľa lekárskej správy matkin zdravotný stav nie je prekážkou v starostlivosti o dieťa, prekážkou nemôže byť ani tá skutočnosť, na ktorú poukazovala matka, že otec pracuje v trojzmennej prevádzke. Rodičia prakticky nikdy nežili v spoločnej domácnosti bez prítomnosti a podpory svojich rodičov, neosamostatnili sa ako pár, počas ich spolužitia ich podporovali rodičia, a to ako z otcovej, tak z matkinej strany, túto podporu aj v súčasnosti využívajú. Podľa názoru súdu táto potreba rodičov účastníkov konania bola dobrá v tom, že všetky potreby dieťaťa boli zabezpečené, nakoľko zo správania rodičov vyplynulo, že títo bežné problémy vyplývajúce zo spolužitia a výchovy rodičov neboli pripravení riešiť. Ďalej uviedol, že rodičia sa doposiaľ vedeli aj bez rozhodnutia súdu dohodnúť na určitej forme starostlivosti o dieťa, ktorá sa blížila striedavej starostlivosti, pričom súd mal za to, že tento stav nie je dôvod meniť, iba ho vhodne upraviť. Konštatoval, že tak ako neexistuje dôvod zvýhodniť matku, tak neexistuje dôvod zvýhodniť ani otca, a pretože pri súčasnom veku dieťa a vzdialenosti bydlísk rodičov nie je ani žiadna praktická prekážka v realizovaní striedavej starostlivosti, súd ju nariadil. Striedavú starostlivosť upravil v kratších intervaloch, z potreby stanovenia kratších časov odlúčenia dieťaťa od jedného z rodičov. Ďalej uviedol, že hoci zdravotný stav matky ju nediskvalifikuje, pokiaľ ide o osobnú starostlivosť o dieťa, má ochorenie a psychiatrická liečba matky význam, pokiaľ ide o potrebný dohľad nad ňou. Z dokazovania je zrejmé, že matka zle znáša záťažové situácie, v podstate svojvoľne vysadila počas tehotenstva a kojenia medikamentóznou liečbu, nemožno vylúčiť, že v istom období blízkyh zavádzala, že lieky užíva. Na základe uvedeného uzavrel, že pokiaľ ide o stanovenie obdobia v týždni, kedy bude vhodnejšia starostlivosť matky, sú vhodnejšie dni štvrtok až nedeľa, keď väčšinu času bude v domácnosti aj stará matka dieťaťa. Vyživovaciu povinnosť počas striedavej starostlivosti neurčil. Ostatné praktické otázky, ktoré vyplývajú z modelu striedavej starostlivosti riešil tak, ako je uvedené vo výrokoch rozsudku s tým, že pokiaľ prídavky a iné štátne dávky bude poberať matka, tak jej to uľahčí možnosť úhrady výdavkov dieťaťa; a naopak keďže matka nie je zamestnaná, daňový bonus si uplatní otec dieťaťa. Pokiaľ ide o trvalý pobyt dieťaťa, zohľadnil to, že dieťa bude väčšinu týždňa u otca dieťaťa, pričom pri aktuálnom veku dieťaťa a mieste, kde rodičia pred rozchodom žili, nemožno hovoriť o tom, že by obvyklý pobyt dieťaťa bol na inom mieste ako v mieste bydliska otca. Keďže rodičia dieťaťa doposiaľ nepreukázali samostatnosť v starostlivosti o dieťa, nariadil aj výchovné opatrenie podľa § 37 ods. 2 písm. b) Zákona o rodine a to dohľad, keď súd uviedol, že vzhľadom k zdravotnému stavu matky a tiež ku skutočnosti, že by sa vzájomné vzťahy rodičov mohli zhoršiť z dôvodu neuvážaných zásahov zo strany rodín rodičov, je takéto výchovné opatrenie potrebné.

3. Proti rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie matka maloletého. Žiadala o zmenu (výmenu) striedavej osobnej starostlivosti tak, že dieťa by bolo v jej osobnej starostlivosti od nedele od 17,00 hod. do nasledujúceho štvrtka do 17,00 hod. a následne od štvrtka 17,00 hod. do nedele do 17,00 hod. v osobnej starostlivosti otca, pričom uviedla, že najreálnejšia vhodná úprava striedavej osobnej starostlivosti by bola taká, že od nedele od 17,00 hod. do nasledujúceho piatka do 17,00 hod. by bolo dieťa v osobnej starostlivosti matky a následne od piatka od 17,00 hod. do nedele do 17,00 hod. v osobnej starostlivosti otca. Poukázala pritom najmä na skutočnosť, že maloleté dieťa má vek niečo viac ako Y. a V., preto má byť hlavne s matkou, i keď práva a povinnosti otca a matky v zmysle rodinného práva sú rovnaké. Otec maloletého pracuje 8 hodín v trojzmennej prevádzke, počas jeho neprítomnosti zabezpečuje osobnú starostlivosť maloletému dieťaťu stará matka, čomu vôbec nerozumie, pretože dieťa má byť najmä v starostlivosti rodičov. Uviedla, že je pravdou, že má diagnózu

a že počas tehotenstva a dojčenia lieky neužívala, aby vynosila a porodila zdravé dieťa, väčšina povinností a starostlivosti o maloletého aj počas spoločného bývania s otcom u jeho rodičov však bola na nej a iba v dôsledku správania rodiny otca dieťaťa sa jej zdravotný stav zhoršil. V súčasnosti je jej zdravotný stav plne stabilizovaný, lieky užíva pravidelne a nie je potrebný ani dohľad, čo môže preukázať lekárskymi správami alebo osobnou výpoveďou ošetrojúceho lekára, alebo súdnym znalcom. Vie sa o dieťa postarať a jej zdravotný stav je stabilizovaný. Nebráni otcovi maloletého pri preukazovaní jeho osobnej starostlivosti o syna, ale v čase, keď otec je doma, a nie že určená osobná starostlivosť bude vykonávaná inou osobou. Nevidí žiadnu logiku v tom, aby sa o maloleté dieťa starala stará matka, keď dieťa má oboch rodičov. Z jej pohľadu sa jedná o diskrimináciu, keď dieťa má byť iba tri dni s matkou, ktorá je schopná postarať sa o svoje dieťa. Odvolaním napadla tiež výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým zmenil trvalý pobyt maloletého dieťaťa. Vyslovila počudovanie nad tým, ako toto vôbec súd mohol urobiť, keď s touto zmenou bola oboznámená až pri doručení rozsudku, na pojednávaniach sa vôbec trvalý pobyt maloletého dieťaťa neriešil, ona ako matka maloletého nebola vôbec oboznámená ani dotazovaná či súhlasí alebo nesúhlasí so zmenou trvalého pobytu. Bez jej vedomia bol zrazu zmenený trvalý pobyt maloletého, čím sa jej aj rodina otca dieťaťa vyhrážala. S navrhovateľom nie sú zosobášení, v takomto prípade pri pôrode podľa matričného zákona sa trvalý pobyt určuje podľa trvalého pobytu matky. V situácii, keď dvaja rodičia žijú usporiadane v domácnosti, tak sa dohodnú o trvalom pobyte, ale aby súd zobral právo rozhodnutia matke, ktorá má zabezpečovať dieťaťu výchovu, starostlivosť a hájiť práva maloletého dieťaťa, tak takémuto rozhodnutiu nerozumie.

4. Otec prostredníctvom právneho zástupcu v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že súd intervaly striedavej starostlivosti určil správne; správne prihliadol na to, že matke maloletého bude pomáhať so starostlivosťou o maloletého jej matka, ktorá v prípade potreby zhoršenia zdravotného stavu matky môže ihneď zasiahnuť, keďže u matky je dôvodná obava z možného zhoršenia jej zdravotného stavu, či z dôvodu náhleho stresu. Otec vždy postupoval v záujme maloletého, od odsťahovania matky zo spoločnej starostlivosti sa s touto snažil na forme starostlivosti o maloletého dohodnúť, avšak matka sa sama nevedela presne vyjadriť, akú formu starostlivosti by si predstavovala, svoje názory neustále menila, čo trvá doposiaľ. V časovom odstupe iba niekoľko hodín po vyhlásení rozsudku matka kontaktovala otca správou, či si môže prísť pre maloletého v súlade s rozsudkom a taktiež v súčasnosti systém striedavej osobnej starostlivosti rodičia vykonávajú tak, ako je upravený napadnutým rozsudkom. Uvedeným je preukázané, že forma starostlivosti tak, ako je upravená napadnutým rozsudkom vyhovuje maloletému, ako aj obom účastníkom konania. Podané odvolanie matky hodnotil ako určitú pomstu matky voči otcovi a snahu o konštruovanie nezmyselných problémov a komplikácií. Pokiaľ ide o určenie trvalého pobytu maloletého, plne sa stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie a jeho odôvodnením s tým, že pokiaľ maloletý bude v osobnej starostlivosti otca väčšinu pracovného týždňa, je vhodné, aby maloletý bol evidovaný na trvalý pobyt v mieste bydliska otca, pričom nie je možné spochybniť, že maloletý má v mieste bydliska otca obvyklý pobyt, a preto je vhodné, aby trvalý pobyt maloletého bol zosúladený s jeho obvyklým pobytom.

5. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že v procese dokazovania nebolo jednoznačne preukázané, že by sa matka aktuálne nebola schopná o dieťa postarať. Odborný lekár z odboru psychiatrie uviedol, že matka je stabilizovaná a jej aktuálny zdravotný stav nie je kontraindikáciou k zvereniu dieťaťa do jej starostlivosti. Rozhodnutie súdu síce rešpektuje zachovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvoma rodičmi, má však za to, že je potrebné zohľadniť aj vývinové potreby dieťaťa. Podľa poznatku z odboru psychológie je pre zdravý psychický vývin dieťaťa a pre vytvorenie kvalitnej citovej väzby nevyhnutná prítomnosť jednej stabilnej osoby a skoré odlúčenie od tejto osoby môže mať nepriaznivý vplyv na vývoj dieťaťa. Z informácií o predchádzajúcom spoluzití rodičov sa javí, že touto stabilnou osobou bola matka, ktorá prevažne zabezpečovala starostlivosť o maloleté dieťa, i keď s pomocou ďalších osôb a otec bol osobou, ktorá bola zaradená v pracovnom procese a finančne zabezpečovala rodinu. Na základe uvedeného odporučil prehodnotiť skutočnosti, ktoré uvádzala matka a na základe toho rozhodnúť.

6. Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 65 a § 66 zákona č. 161/2015 Z.z. (Civilný mimosporový poriadok, ďalej len CMP), bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. (Civilný sporový poriadok, ďalej len CSP), a zistil, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti výroku II. podľa § 388 CSP zmeniť a v napadnutej časti výroku VI. podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušiť. Výroky I., III., IV., V., VII., VIII. a IX., ktoré neboli napadnuté odvolaním, odvolací súd nepreskúmal, pretože proti týmto výrokom odvolanie matky nesmerovalo, a tak nadobudli právoplatnosť (§ 367 CSP).

7. Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez

návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

8. Podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

9. Podľa § 24 ods. 2 Zákona o rodine, ak sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a ak majú o osobnú starostlivosť o dieťa obidvaja rodičia záujem, tak súd môže zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ak je to v záujme dieťaťa a ak budú takto lepšie zaistené potreby dieťaťa. Ak so striedavou osobnou starostlivosťou súhlasí aspoň jeden z rodičov dieťaťa, tak súd musí skúmať, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme dieťaťa.

10. Z citovaného ustanovenia § 24 ods. 2 Zákona o rodine vyplýva, že predpokladmi na rozhodnutie súdu o striedavej osobnej starostlivosti, sú: jednoznačný záujem dieťaťa na zverení do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov; lepšia možnosť zaistenia potrieb dieťaťa pri tomto spôsobe osobnej starostlivosti ako pri výlučnej osobnej starostlivosti jedného z rodičov, spôsobilosť rodičov vychovávať dieťa, záujem oboch rodičov o osobnú starostlivosť a súhlas aspoň jedného z rodičov so zverením dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti. Súd musí pri všetkých prípadoch rozhodovania o výkone rodičovských práv a povinností, teda nielen pri rozhodovaní o zverení dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti, rešpektovať právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy musí prihliadať na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia, ako aj na schopnosť rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd musí dbať o to, aby sa rešpektovalo právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby sa rešpektovalo právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvoma rodičmi.

11. V preskúmanej veci z vykonaného dokazovania vyplynulo, že rodičia maloletého od narodenia dieťaťa bývali v domácnosti matky otca dieťaťa, pričom dňa 02.05.2018 matka maloletého opustila spoločnú domácnosť a odišla spolu s dieťaťom do V. k svojej matke. Dňa 03.05.2018 po dohode s matkou a starou matkou zo strany matky si otec dieťa prevzal a odvtedy sa o neho stará. Z výsluchu účastníkov na pojednávaní vyplynulo, že následne sa rodičia o dieťa striedavo starali tak, že dieťa od júna 2018 bývalo od piatku do nedele u matky a počas týždňa u otca. Na pojednávaní dňa 05.09.2018 otec uviedol, že si dieťa odovzdávajú v týždňových intervaloch, pričom si ho matka alebo otec preberajú v piatok v poobedňajších hodinách. Z vykonaného dokazovania taktiež vyplynulo, že matka maloletého mala v minulosti zdravotné problémy, od leta 2007 je psychiatricky liečená, pričom podľa správy ošetrojúcej lekárky od hospitalizácie v r. 2007 je matka v kvalitnej remisii a bola nastavená na neuroleptickú liečbu. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že matka v čase otehotnenia a dojčenia svojvoľne vysadila lieky, zo správy ošetrojúcej lekárky MUDr. P. Q., psychiatricky však vyplynulo, že v súčasnosti matka liečbu dodržiava, psychiatricka nenašla kontraindikáciu k zverení dieťaťa do starostlivosti matky.

12. Keďže v priebehu konania z výsluchu účastníkov konania vyplynulo, že rodičia maloletého sa po odchode matky zo spoločnej domácnosti vedeli dohodnúť na forme starostlivosti o dieťa, ktorá sa blíži k striedavej osobnej starostlivosti a zároveň otec v konaní zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti navrhol, pričom matka s ňou nevyslovila nesúhlas, súd prvej inštancie správne rozhodol o zverení maloletého do osobnej striedavej starostlivosti oboch rodičov. Tak ako už bolo uvedené vyššie, výrok I. rozsudku súdu prvej inštancie o zverení maloletého do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov matka dieťaťa odvolaním ani nenapadla; v podanom odvolaní sa domáhala iba inej úpravy formy striedavej osobnej starostlivosti ako rozhodol súd prvej inštancie.

13. Preskúmaním obsahu spisu, odvolania matky, následných vyjadrení otca a kolízneho opatrovníka odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie matky je dôvodné. Z vykonaného dokazovania totiž vyplynulo, že matka a otec maloletého sú vo svojej schopnosti osobne a samostatne sa postarať o dieťaťa v zásade rovnocenní, obaja pri starostlivosti o dieťa doposiaľ potrebovali pomoc svojich matiek. V konaní tiež bolo preukázané že matkin zdravotný stav nie je prekážkou v starostlivosti o dieťa, čo bolo preukázané predloženou lekárskou správou ošetrojúcej lekárky matky MUDr. P. Q.. Predpoklady obidvoch rodičov na starostlivosť o maloletého sú tak v zásade rovnaké. Rovnako ako matka bol však aj odvolací súd toho názoru, že je prirodzenejšie a pre dieťa potrebnéjšie, aby vzhľadom k útlému veku dieťaťa (X roky), väčšiu časť týždňa starostlivosti o dieťa venovala jeho matka, ktorá nepracuje, je v domácnosti a ktorá tak môže zabezpečovať osobnú starostlivosť o dieťa, ako otec, ktorý pracuje v trojzmennej prevádzke a ktorého starostlivosť počas jeho neprítomnosti musí nahradiť jeho matka.

Odvolací súd preto výrok II. rozsudku o úprave výkonu striedavej osobnej starostlivosti zmenil tak, že matka bude vykonávať osobnú starostlivosť o dieťa po dlhšiu dobu ako otec, a to od nedele od 17:00 hod. do nasledujúceho štvrtka do 17:010 hod. a otec bude vykonávať osobnú starostlivosť o dieťa od štvrtka od 17:00 hod. do nedele do 17:00 hod. Pri tomto rozhodnutí odvolací súd prihliadol aj k vyjadreniu kolízneho opatrovníka, ktorý uviedol, že v konaní nebolo preukázané, že by sa matka aktuálne nebola schopná o dieťa postarať a uviedol, že podľa informácií o predchádzajúcom spolužití rodičov, bola to práve matka, ktorá prevažne zabezpečovala starostlivosť o maloleté dieťa, i keď s pomocou ďalších osôb. Odvolací súd bol pritom toho názoru, že aj nariadené výchovné opatrenie - dohľad nad výchovou maloletého S., je opatrením zabezpečujúcim kontrolu nad výkonom osobnej starostlivosti rodičov o dieťa.

14. Výrok VI. napadnutého rozsudku, ktorým súd rozhodol o zmene trvalého pobytu na adresu miesta bydliska otca dieťaťa, odvolací súd zrušil, pretože pre zmenu trvalého pobytu maloletého odvolací súd nevidel žiaden dôvod. Tak ako už bolo uvedené, dieťa bude v striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, jeho doterajší trvalý pobyt je na drese matky, kde sa bude zdržiavať aj väčšiu časť týždňa, pričom rodičia sa na zmene trvalého pobytu nedohodli. Je pritom potrebné vytknúť súdu prvej inštancie, že účastníkov konania k tejto otázke vôbec nevyočul, rozhodol bez návrhu a bez toho, aby sa k tejto otázke mali účastníci konania možnosť v konaní vyjadriť, a preto jeho rozhodnutie o zmene trvalého pobytu dieťaťa je tak pre účastníkov konania nepochybné aj rozhodnutím prekvapivým.

15. O trovách odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval v zmysle ustanovenia § 57 CMP, nakoľko neboli uplatnené.

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).